

fabn med Jernbanetoget. De bleve her i Kjøbenhavn satte i Kachotten Matten over for at prøve ogsaa det — ja hvorfor skulde de ikke prøve alle Jængler Landet rundt? — og næste Dag førte i Kriminal- og Politiretten, formentlig for at konfronteres med de kjøbenhavnske Politibetjente, som man maasse ikke nu har Tid til at sende ned til Vidneforklaring saaledes som til de politiske Møder, hvor de skulde benyttes. Jeg hørte dette fortælle igaar, og da jeg vidste, at det var aldeles sikkert, gik jeg til Kjøbenhavns Banegaard lastes; da jeg havde hørt, at de skulde befordres hjem med Aftentoget, for at faae Erfaring for, hvorledes noget Saadant blev ordnet, og da jeg opholdt mig i Vestibulen paa Banegaarden, saae jeg da ogsaa et Kvarter før Togets Afgang en af dem, jeg vidste var arresteret, komme meget frimodig marcherende gennem Vestibulen, uden at jeg saae nogen særlig Bevogtning. Jeg nærrede da den Slutning, det tilstaar jeg, at man nu havde sluppet disse Mennesker løs, hvad der jo var meget naturligt, idet man ikke behøver at være bange for, at en Mand i en fast Livsstilling skal løbe sin Vej for en saadan Sags Skyld. Jeg gik altsaa hen og rakte Manden Haanden og sagde: „God Aften! Nu er du vel ikke længere under Bevogtning?“ „So“, siger han, og i det Samme faar jeg i en mindre smuk Tone det Tilraab: „Vil De strax afbryde den Samtale!“ fra en civilklædt Herre. Jeg syntes nok, at jeg havde set den Herre før, og at det var en Opdagelsesbetjent, og jeg tav da strax og forlangte ikke at se Politifilet, men trak mig ud af Stillingen. Hvor stor en Styrke af Politi der var tilstede, kan man ikke vide, da de vare civilklædte. Man førte saa disse Mennesker over Vestibulen og puttede dem ind i et Gul, som jeg tror kaldes Tjenestepassagen, der er en lille Krog mellem Garderoben og 3die Klases Ventesal. Man holdt dem saa inde i denne Krog, indtil Aftoget var gaaet. Da lukkede man op og fik dem lukket ind i Toget, inden Afdgangen blev aabnet for Publikum til Perronen. Jeg gik ud paa denne med nogle Benner for at følge dem til Toget, og jeg havde da Leilighed til fra Perronen at se disse Mennesker sidde i en Kups med civil Politiledsagelse. Det synes mig ikke at være en hensynsfuld Behandling; ialtfald kan jeg ikke kalde den saaledes. Der var ogsaa andre Folk tilstede i Kriminal- og Politiretten, som vare tilfagte til Møde igaar, og jeg skal selv møde der paa Lørdag, det vil sige, jeg skal just ikke, men jeg har lovet Afsesfor Singslev at møde (Afbrydelse). Det er ikke saa morsomt; jeg er bleven spurgt, om jeg vilde møde, og

har sagt, at jeg nok skal komme. Kan det mere Dem, saa maa De kunne mere Dem over Lidt. Naar jeg skal møde, saa er det paa mit eget Thingsted, nemlig i Holbæk. Jeg finder det imidlertid ganske naturligt, at jeg møder i Kjøbenhavn; altsaa jeg skal ikke møde, men jeg møder paa Lørdag. Dette finder jeg er en for begge Parter hensigtsmæssig Foranstaltning; men jeg finder det ikke saa naturligt, at disse Mennesker skulle udsættes for paa den Maade at føle deres Medværdighed endnu mere; thi det kan ikke være Andet, end at det ikke gjør noget godt Indtryk at blive trukken gennem en Follemængde med Politiledsagelse. Jeg hører — det er meddelst mig idag — at en Mand, jeg fulgte til Toget lastes, og som reiste fra Kjøbenhavn til Holbæk — han havde været i Kriminal- og Politiretten efter tidligere at have været forhørt paa Thingstedet i Holbæk, uden at der var foretaget noget offensivt Skridt imod ham — efter at være kommen til Holbæk lastes strax blev arresteret, da han gik ud af Toget. Dette er ogsaa et karakteristisk Træk til at belyse den hele Fremgangsmaade.

Jeg har tilladt mig maasse noget længe at opholde Thinget med disse Skildringer; men jeg har troet, at det kunde have sin Interesse. Jeg har troet, at dette særlig laa for mig som Repræsentant for den Kredts, hvor Begivenhederne foregik, og som ellers vanskelig kan bringe disse Spørgsmaal frem. Jeg vil slutte med en alvorlig Henstilling til den høitærede Justitsminister om alvorlig og forsigtig, med særdeles skønsomt Henblik, at vogte paa hele denne Sag, og hvad dermed staar i Forbindelse, og end yderligere vil jeg ogsaa lægge dette Thing paa Hjerte at følge denne Sag med den Alvor, som den sikkert kræver.

Dinesen: Det ærede Medlem spurgte, om det var mig og mine Benner eller Politimesteren, der havde rekvireret Kjøbenhavns Politi til Hillerødmødet. Jeg skal i den Anledning meddele, at hvad der er rekvireret af Politi ved den Leilighed er rekvireret af den paagjældende Politimester, og at denne ogsaa paa Mødedagen har ledet Politiet og hvad der ibrigt har været foretaget til Ordenens Opretholdelse. Altsaa, Rekviritionen er sket af Politimesteren i Hillerød.

Bust: Det er det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), der har givet mig Anledning til at begjære Ordet; men forinden jeg gaar over til at omtale Noget af det, som det ærede Medlem omtalte — jeg var ogsaa med ved Hillerød-